

- अपाङ्ग *n.* (र. अङ्ग s. अ) exterior oculi angulus.
 अपाङ्ग (in casibus fortibus अपाङ्ग, a r. अङ्ग ire praef. अप) meridionalis. HEM.
 अपान *m.* (र. अन् spirare s. अ) spiritus qui efflatur. BH. 4.29.5.27.
 अपाप (BAH. ex अ priv. et पाप *n.* peccatum) liber a peccatis. BR. 1.32.
 अपाय *m.* (र. इ ire praef. अप s. अ) 1) abitio. 2) obitus, interitus, exitium. HIT. 43.4. 3) fraus, fallacia. HIT. 129.22. N. 4.19.
 अपायिन् (अप + आयिन् a r. इ s. इन्) abiens. BH. 2.14.
 1. अपि *Praep. praef.* quae cum paucis solum conjungitur radicibus et super significare videtur, nam cum धा ponere format अपिधा tegere. अ initiale hujus praep. saepe abjicitur (gr. ἐπὶ, lith. ap insepar.).
 2. अपि *Conj.* 1) etiam, adeo. 2) etiamsi. 3) igitur, itaque. 4) vero, autem. 5) an, num. 6) cum praecedente interr. किम् quispiam significat.
 अपिहित (र. धा praef. अपि tegere, s. त gr. 608.) tectus, obductus. N. 17.30.
 अपुंस *m.* (nom. irr. v. gr. 238. KAR. ex अ priv. et पुंस mas, vir) virilitate privatus, eunuchus. IN. 5.50.
 अपुंस्त्व *n.* (a praec. s. त्व) eunuchi status. IN. 5.58.
 अपेक्ष (र. ईक्ष् videre s. अ) respiciens, curans, rationem habens. BH. 12.16.
 अपेक्षा *f.* (र. ईक्ष् videre s. अ) respectus, ratio. SAK. 59. 12: निरपेक्ष nihil curans, negligens.
 अपोहन *n.* (र. ऊह् praef. अप रatiocinari, s. अन) ratiocinium. BH. 15.15.
 अप्स *n.* aqua in Védorum dialecto (v. अप् et cf. lat. *amnis* pro *apnis*).
 अप्रकाश (BAH. ex अ priv. et प्रकाश *m.* lux) luce privatus, obscurus. H. 1.18.
 अप्रतिम (BAH. ex अ priv. et प्रतिमा *f.* similitudo) similitudinem non habens, incomparabilis. H. 1.37. SU. 3.15.
 अप्रशस्त (KAR. ex अ priv. et प्रशस्त, a r. शंस praef. प्र laudare, s. त) non laudatus, infamis. N. 20.41.

- अप्राप्तवयस् (BAH. ex अप्राप्त non contactus - a r. आप् praef. प्र et अ priv. - et वयस् aetas, hic: adulta aetas) non contactam adultam aetatem habens, qui ad adultam aetatem nondum pervenit. BR. 1.28.
 अप्रिय (KAR. ex अ priv. et प्रिय q.v.) injucundus, ingratius, insuavis.
 अप्रियवद् (e praec. - v. gr. 645. suff. अ - et वद् a r. वद् s. अ, loquens, dicens) injucundum dicens. H. 4.15.
 अप्रियभागिन् (ab अप्रियभाग ingrata, injucunda fortuna, s. इन्) ingratam fortunam habens, infelix, infaustus. BR. 1.14.
 अप्सरा *f.* *Apsarasa*, nympha (deduci solet ab आप् aqua et सरस्, a r. सू ire s. अस्. Sunt enim *Apsarasae*, secundum mythologiam, e mari natae, quum a diis *Asuris* que ad *Amritum* adipiscendum agitaretur.
 अप्सरा *f.* i. q. praec.
 अवद्ध (ex अ priv. et बद्ध ligatus, a r. बन्ध s. त) 1) non ligatus. 2) insanus, stultus. N. 26.16.
 अवल (BAH. ex अ priv. et बल vis) debilis (fort. goth. *ubils* Th. *ubila*, nostrum *übel*, angl. *evil*; nisi haec ad अधर = lat. *inferu-s* pertinent, mutatâ aspiratâ in mediam, secundum generalem consonantium permutandarum legem. Sanscr. ब् autem in germ. item est *b*, unde goth. radix *band* ligare = बन्ध q.v.).
 अवला *f.* (a praec.) femina.
 अब्द *m.* (ex आप् aqua, et द dans, a r. दा s. अ) 1) nubes. 2) annus (*primit.* pluvium anni tempus).
 अधि *m.* (aquam tenens, ex आप् aqua et धि tenens a r. धा s. इ) mare. HIT. 105.9.
 अभय (ex अ priv. et भय timor) 1) KAR. securitas. HIT. 59.3. 2) BAH. intrepidus.
 अभव *m.* (KAR. ex अ priv. et भव existentia) तò non esse (*Nichtsein*). SAV. 3.10.
 अभाव *m.* (KAR. ex अ priv. et भाव existentia) i. q. praec. DR. 5.9.
 अभि *Praep. praef. et sep.* (ut videtur, a stirpe pronom. अस. भि, quod convenit cum casuum terminationibus भ्यम्,